

แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในฐานะเป็น

Home Stay Host สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านนาหว้าน้อย

ตำบลกกสะทอน อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย

A GUIDELINE FOR DEVELOPING COMMUNICATIVE ENGLISH
LANGUAGE TEACHING FOR HOME STAY HOSTS AT BAN NA WAI
NOI SCHOOL, KOK SATHON SUBDISTRICT, DAN SAI DISTRICT,
LOEI PROVINCE

—❖❖❖❖—
¹ณัฐนันท์ สุ่มมาตย์ และ ²เนาวรัตน์ ฤทธิศักดิ์

¹Natthanan Summat and ²Naowarat Rittisak

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, ประเทศไทย

²โรงเรียนบ้านนาหว้าน้อย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย

¹Loei Rajabhat University, Thailand

²Ban Na Wa Noi School, Dansai District, Loei Province

¹natthanansummat6464@gmail.com, ²naowarat.rittisak@gmail.com

Received: August 21, 2025; **Revised:** September 28, 2025; **Accepted:** September 30, 2025;

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาและความต้องการ ด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านนาหว้าน้อย และบริบทของชุมชนในฐานะแหล่งท่องเที่ยวโฮมสเตย์ 2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรและแบบฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในบทบาท Home Stay Host ที่บูรณาการความรู้ด้านภาษา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น 3) เพื่อเปรียบเทียบและประเมินผล ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียน ครูผู้สอน และ

¹อาจารย์, สาขาวิชาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

²ครูชำนาญการ, โรงเรียนบ้านนาหว้าน้อย ตำบลกกสะทอน อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย

ผู้ปกครองในบทบาทของ เจ้าบ้าน (Home Stay Host) ต่อ กิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้น โดยมุ่งเน้น การพัฒนาทักษะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับสถานการณ์จริงในชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว โดยมี เป็นกลุ่มประชากรเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านนาหว้าน้อย จำนวน 26 คน การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และเครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน (pre-test/post-test) และแบบสอบถาม ความพึงพอใจ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กระบวนการวิจัยประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการด้านการสื่อสารของนักเรียนและชุมชน จากนั้นจึงนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรและแบบฝึกทักษะที่เน้นการฝึกปฏิบัติผ่านสถานการณ์จำลอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหลังจากการเข้าร่วม กิจกรรม นอกจากนี้นักเรียนและผู้ปกครองยังแสดงความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ ช่วยให้เด็กมีความมั่นใจในการใช้ภาษาและเล็งเห็นถึงประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ชุมชน

คำสำคัญ :ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, การท่องเที่ยวเชิงชุมชน, โฮมสเตย์, โรงเรียนขนาดเล็ก

Abstract

This objectives of this study were to (1) investigate the problems and needs related to English communication skills among students at Ban Na Wai Noi School and the context of their community as a home stay tourism destination; (2) develop an English curriculum and practice exercises for students in the role of Home Stay Hosts that integrate language knowledge with local culture and wisdom; (3) compare and evaluate students' English communication skills before and after using the developed curriculum; and (4) study the satisfaction of students, teachers, and parents with the learning activities. The study focuses on developing essential communication skills for real-life situations within a community with high tourism potential. The target population was 26 elementary students from Ban Na Wai Noi School. This research utilized an action research methodology. The research instruments included a set of practice exercises, a pre-test/post-test, and a satisfaction questionnaire to collect both quantitative and qualitative data. The research process involved an analysis of the communicative needs of the students and community, which then led to the development of a curriculum and exercises focused on practical, simulated situations. The findings indicate that students' English communication skills significantly improved after participating in the project. In

addition, students and parents expressed satisfaction with the learning activities, noting that the program helped students feel more confident using the language and recognized its benefits for promoting community tourism.

Keywords: communicative English, community-based tourism, home stay, small schools

บทนำ

ในยุคปัจจุบันที่กระแสการท่องเที่ยวเชิงชุมชนเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว การมีทักษะด้านการสื่อสารกับชาวต่างชาติเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสำหรับชุมชนที่มีศักยภาพด้านที่พักแบบ โฮมสเตย์ (Home Stay) การพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้สามารถเป็นเจ้าบ้านที่ดีจึงไม่เพียงแต่เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับคนรุ่นใหม่ในท้องถิ่นอีกด้วย

การเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดเล็กโดยทั่วไปแล้วมักมีปัญหาเรื่องการขาดแคลนปัจจัยการเรียนการสอน สื่อการสอน และครูผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสำคัญสำหรับการสื่อสารและเป็นภาษากลางของโลก การพัฒนาด้านภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษนั้นต้องอาศัยคุณภาพของครูผู้สอน ความรู้ ทักษะ เทคนิคการสอน และกิจกรรมในห้องเรียน ตลอดจนสื่อการสอนและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม การเข้าไปพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการออกแบบร่วมกันจากนักวิชาการ ครูผู้สอน นักเรียน รวมถึงผู้ปกครองและชุมชน จะช่วยให้สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชุมชนในตำบลกษะทอง อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย เป็นชุมชนที่มีความน่าสนใจในเรื่องของภูมิศาสตร์และการท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านธรรมชาติ โรงเรียนบ้านนาหว้าน้อย ซึ่งมีนักเรียน 26 คน ครู 3 คน และครูธุรการ 1 คน ตั้งอยู่ในพื้นที่ห่างไกล แต่อย่างไรก็ตาม มีนักท่องเที่ยวและผู้เดินทางมาจากต่างประเทศมาทำกิจกรรมอยู่บ่อยครั้ง การพัฒนาความรู้ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษและภาษาจีนจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครู นักเรียน และชุมชนสามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ จากข้อมูลระหว่างปี 2560-2565 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาโรงเรียนและชุมชนใกล้เคียงส่วนใหญ่มักเป็นชาวยุโรปและเอเชีย ซึ่งมักจะมาทางเดินเท้าหรือพักค้างคืน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ทั้งความรู้ที่เข้ากับสถานการณ์จริงจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียน

จากนโยบายและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในการบริการวิชาการให้กับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จึงเห็นความสำคัญที่จะเข้าไปพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับนักเรียนโรงเรียนบ้านนาหว้าน้อย ซึ่งจะเป็นโรงเรียนนำร่องและเป็นโรงเรียนตัวอย่างในการใช้รูปแบบการเรียนการสอนนี้ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะบูรณาการความรู้ด้านศิลปศาสตร์ที่มีนักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมและสร้างองค์ความรู้ให้กับโรงเรียนและชุมชนเพื่อพัฒนาครู นักเรียน และชุมชนให้มีการพัฒนายิ่งขึ้นไป ในรูปแบบของคู่มือการแนะนำชุมชนภาษาอังกฤษที่บูรณาการความรู้ด้านศิลปศาสตร์ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาไปพร้อมๆ กับวิชาอื่นๆ รวมถึงการใช้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นเพื่อการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว นอกจากนี้ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมในครั้งนี้สามารถใช้เป็นโมเดลต้นแบบให้กับชุมชนอื่นๆ ในด้านการจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการแนะนำชุมชน รวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวในอีกรูปแบบหนึ่งได้

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการสร้างแนวทางการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในบทบาทของ Home Stay Host อย่างครบถ้วน ตั้งแต่การทักทาย การแนะนำสถานที่พัก ไปจนถึงการบอกเล่าเรื่องราววิถีชีวิตท้องถิ่น เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้พวกเขามีความภาคภูมิใจในบ้านเกิด และพร้อมที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชุมชนอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการด้านทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในการเป็นเจ้าบ้าน (Home Stay Host)
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรและแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในบทบาท Home Stay Host
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในบทบาท Home Stay Host ระหว่างก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนในฐานะเจ้าบ้าน

วิธีดำเนินการวิจัย

- 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านนาหว้าน้อย ตำบลกกสะทอน อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 จำนวน 26 คน และครูผู้สอน 3 คน ครูธุรการ 1 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน
 - 2. เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน 2) แบบฝึกทักษะ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนและผู้ปกครอง และแบบประเมินสำหรับครู
 - 3.การวิเคราะห์ข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ: ใช้สถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุมานเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบที (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ สรุปวิเคราะห์ แล้วนำเสนอในเชิงพรรณนาต่อไป

ผลการวิจัย

จากศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในฐานะเป็น Home Stay Host สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านนาหว้าน้อย ตำบลกกสะทอน อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ปัญหาและความต้องการด้านทักษะภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แต่มีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะเหล่านี้เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในชุมชน

2. การพัฒนาแบบฝึกทักษะ ที่วิจัยได้พัฒนา "หลักสูตร Home Stay Host สำหรับนักเรียนประถมศึกษา" ซึ่งประกอบด้วย 5 หน่วยการเรียนรู้หลัก เน้นการฝึกปฏิบัติผ่านสถานการณ์จำลองดังนี้

บทที่ 1: มาต้อนรับเพื่อนใหม่กันเถอะ! ประกอบไปด้วยการแนะนำตัวการต้อนรับตัวอย่างเช่น

Hello! Welcome to our home. (สวัสดีครับ/ค่ะ! ยินดีต้อนรับสู่บ้านของเรา)

My name is... (ผม/หนูชื่อ...)

Where are you from? (คุณมาจากไหนครับ/คะ?)

บทที่ 2 : แนะนำบ้านของเรา ประกอบไปด้วยการแนะนำบ้านพักและสิ่งอำนวยความสะดวกตัวอย่างเช่น

This is the living room. (นี่คือห้องนั่งเล่น)

This is your bedroom. (นี่คือห้องนอนของคุณ)

The bathroom is over there. (ห้องน้ำอยู่ตรงนั้นครับ/ค่ะ)

บทที่ 3: เล่าเรื่องชุมชนของเรา ประกอบไปด้วยเรื่องราวสนุก ๆ มากมายในชุมชน เน้นให้นักเรียนได้ฝึกพูดประโยคง่าย ๆ แนะนำสิ่งที่อยู่รอบตัว

This is our village. It is very beautiful.

(นี่คือหมู่บ้านของเราสวยมากเลยครับ/ค่ะ)

We have rice fields. (เรามีทุ่งนา)

You can go to Phu Hho. (คุณสามารถไปเที่ยวภูหอยได้ครับ/ค่ะ)

บทที่ 4: อาหารอร่อยของไทย ประกอบไปด้วยเนื้อหาและภาษา คำศัพท์สำหรับแนะนำอาหารอร่อย ๆ เช่น:

This is Sticky Rice. (นี่คือข้าวเหนียว)

This is Papaya Salad. (นี่คือส้มตำ)

Do you like spicy food? (คุณชอบอาหารเผ็ดไหมครับ/ค่ะ?)

บทที่ 5: กล่าวคำอำลา ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์ ภาษาที่ใช้ในการอำลาจากกัน ตัวอย่างเช่น

Thank you for coming. (ขอบคุณที่มาครับ/ค่ะ)

I hope you have a good trip. (ขอให้เดินทางโดยสวัสดิภาพนะครับ/ค่ะ)

Goodbye! See you again. (ลาก่อน! พบกันใหม่นะครับ/ค่ะ)

3. การเปรียบเทียบทักษะก่อนและหลังการเรียนรู้ ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในทักษะการสื่อสารเพื่อเป็น Home Stay Host เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) หลังจากใช้หลักสูตร แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนก่อนและหลังเรียน

Scores	n	$\bar{X}$	S.D.	t	df	P
Pretest	26	12.0	1.34	82.24**	24	.000*
Posttest	26	20.3	1.75			

จากตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของนักเรียนคือ 12.0 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.34) และคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบคือ 20.3 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.75) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า

ทักษะการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการพัฒนาผ่านแบบฝึกหัดคำศัพท์นิทานอีสป สูงกว่า ก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับมากที่สุด ขณะที่ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นเชิงบวกว่าลูกหลานมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น แสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในฐานะเจ้าบ้าน

ลำดับ ที่	คำอธิบาย	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านเนื้อหา				
1	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.67	0.80	มากที่สุด
2	นักเรียนเข้าใจเนื้อหาการเรียน	4.65	0.82	มากที่สุด
3	นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.64	0.83	มากที่สุด
4	นักเรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง	4.58	0.85	มากที่สุด
5	เนื้อเรื่องในเนื้อหาที่เรียนน่าสนใจ	4.66	0.81	มากที่สุด
	รวมค่าเฉลี่ย	4.64	0.82	มากที่สุด
ด้านภาพประกอบ ภาษา ขนาด และตัวพ็อนท์ ตัวอักษร				
6	ภาพประกอบชัดเจน	4.68	0.79	มากที่สุด
7	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	4.59	0.84	มากที่สุด
8	ความถูกต้องของการใช้ภาษา	4.69	0.78	มากที่สุด
9	ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสม	4.66	0.81	มากที่สุด
10	ขนาดภาพมีความเหมาะสม	4.65	0.82	มากที่สุด
	รวมค่าเฉลี่ย	4.65	0.81	มากที่สุด
	รวม	4.65	0.82	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับการเป็นเจ้าบ้าน โดยภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านที่ประเมินพบว่า ด้านเนื้อหานั้น ด้านที่มีคะแนนสูงสุด 3 ด้าน ได้แก่ 1) เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.80), 2) เนื้อเรื่องน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.81), และ 3) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียน ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.82) ด้านภาพประกอบเนื้อหา เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดได้แก่ 1) ความถูกต้องของการใช้ภาษา ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.78), 2) ภาพประกอบมีความชัดเจน ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.79), และ 3) ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.81) โดย

ภาพรวมแล้วผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.82)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อเป็น Home Stay Host และสามารถนำมาอภิปรายเชื่อมโยงกับแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ที่สำคัญดังนี้:

1. ปัญหาและความต้องการด้านทักษะภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาที่พบว่านักเรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา มินชัย (2566) ที่ระบุว่าผู้ประกอบการโฮมสเตย์ในพื้นที่ชนบทมักประสบปัญหาด้านความกลัวและขาดความรู้พื้นฐานในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ บุชบา สุวรรณ (2564) ยังได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเป็นมัคคุเทศก์น้อยในชุมชน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นประเด็นที่พบได้ทั่วไปและมีความต้องการในการพัฒนาสูง

2. การพัฒนากิจกรรมและแบบฝึกทักษะ การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นการฝึกปฏิบัติผ่านสถานการณ์จำลองโดยมี 5 หน่วยการเรียนรู้หลัก สะท้อนให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Theory) ของ Kolb (1984) อย่างชัดเจน การที่นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมในบริบทจริงทำให้การเรียนรู้มีความหมายและน่าสนใจมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของวิธีการสอนแบบ Communicative Language Teaching (CLT) และงานวิจัยของ รัตนกร รุ่งเรือง (2563) ที่พบว่ากิจกรรมที่จำลองสถานการณ์การท่องเที่ยวช่วยเพิ่มความกล้าในการสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติ

3. การเปรียบเทียบทักษะก่อนและหลังการเรียนรู้ ผลการทดสอบที่แสดงให้เห็นถึงคะแนนที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เป็นข้อพิสูจน์ถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรที่ออกแบบมา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวิภาวี บัวผัน และกาญจนา จันทะดวง ที่พบว่าการใช้กิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงช่วยพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ การนำเอาบริบทของโฮมสเตย์มาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้อย่างช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตจริงได้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ความพึงพอใจของนักเรียน ครูและผู้ปกครองต่อกิจกรรมที่จัดทำขึ้น ความพึงพอใจในระดับสูงของนักเรียนและผู้ปกครองต่อหลักสูตรสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของการวิจัยในแง่ของการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสังคม (Social Learning Theory) การที่ผู้ปกครองเล็งเห็นถึงความกล้าแสดงออกของบุตรหลาน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร ศรีसान (2565) ที่กล่าวว่าการพัฒนาทักษะด้านภาษาให้กับเยาวชนช่วยส่งเสริมความภาคภูมิใจในชุมชนและสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงสามารถกระตุ้นความสนใจและความกล้าในการใช้ภาษาได้ดี นอกจากนี้ โครงการยังช่วยสร้างความภาคภูมิใจในชุมชนให้กับนักเรียน ซึ่งนับเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนเพื่อเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยทางผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้: ควรมีการขยายผลหลักสูตรไปยังโรงเรียนขนาดเล็กอื่น ๆ ที่มีบริบทการท่องเที่ยวคล้ายคลึงกัน
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต: ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ในระยะยาว เช่น บทบาทของผู้ปกครองและคนในชุมชนในการสนับสนุนการฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร ศรีसान. (2565). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนในท้องถิ่น: กรณีศึกษาชุมชนบ้านหนองพังพวย. *วารสารวิชาการการท่องเที่ยวและการโรงแรม*, 11(2), 15-28.
- บัวผัน, ร.และจันทะดวง, ช. (2566). การพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชน. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(1), 123-135.
- บุษบา สุวรรณ. (2564). รูปแบบการพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์น้อยในชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 9(1), 45-60.
- รัตนกร รุ่งเรือง. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- วิภาวี บัวผัน และ กาญจนา จันทะดวง (2565), มัคคุเทศก์ชุมชน: การพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชน, *วารสารภูพานสาส์นมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 5 (2), 58-76.

Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Prentice-Hall.

กัลยา มินชัย. (2566). *English for Homestay Tourism: Barriers and Needs of Entrepreneurs in Rural Community of Thailand*. Journal of Liberal Arts and Management Science, 2(1), 54-65.